

CONCLUZIILE AVOCATULUI GENERAL

NILS WAHL

prezentate la 10 septembrie 2015(1)

Cauza C-294/14

ADM Hamburg AG

împotriva

Hauptzollamt Hamburg-Stadt

[cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Hamburg (Germania)]

„Transport – Uniunea vamală și Tariful vamal comun – Codul vamal comunitar – Preferințe tarifare – Articolul 74 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 – Produse originare exportate dintr-o țară beneficiară – Cerința ca produsele declarate în vederea punerii în liberă circulație în Uniunea Europeană să fie aceleași cu cele exportate din țara beneficiară din care se consideră că sunt originare – Transport compus dintr-un amestec de ulei brut din sămburi de palmier provenit din mai multe țări beneficiare ale aceluiași tratament preferențial”

1. În cauza aflată înaintea instanței de trimitere, uleiul brut din sămburi de palmier a fost importat în Uniunea Europeană din diferite țări din America Centrală și de Sud care beneficiază toate de același tarif preferențial. Pentru transportarea sa, uleiul provenit din mai multe dintre țările respective a fost încercat într-un singur rezervor și a fost declarat în vederea punerii în liberă circulație în Uniunea Europeană amestecat în felul acesta.

2. Prin urmare, se ridică întrebarea privind modul în care ar trebui să fie tratat, în ceea ce privește aplicarea tarifului preferențial, un asemenea amestec de produse provenite din țări diferite. Mai concret, se solicită Curții să ofere orientări referitoare la interpretarea corespunzătoare a articolului 74 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2454/93(2) – care nu permite nicio modificare sau transformare a produselor – și în special a cerinței ca produsele declarate în vederea punerii în liberă circulație în Uniunea Europeană să fie aceleași cu cele exportate din țara beneficiară din care se consideră că sunt originare (denumită în continuare „cerința privind identitatea”).

I – Cadrul juridic

A – *Regulamentul (CE) nr. 732/2008(3)*

3. Articolul 5 din Regulamentul nr. 732/2008 prevede:

„(1) Preferințele tarifare prevăzute se aplică importurilor de produse care intră sub incidența regimului acordat țărilor beneficiare din care sunt originare produsele.

(2) În sensul regimurilor prevăzute la articolul 1 alineatul (2), regulile de origine, în ceea ce privește definiția noțiunii de produse originare, precum și procedurile și metodele de cooperare administrative aferente sunt cele prevăzute în Regulamentul (CEE) nr. 2454/93.

[...]”

B – Regulamentul (CEE) nr. 2454/93

4. Regulamentul nr. 2454/93 cuprinde dispoziții pentru punerea în aplicare a Codului vamal comunitar(4).

5. Considerentul (16) al Regulamentului nr. 1063/2010, care a modificat Regulamentul nr. 2454/93, explică faptul că este necesar să existe flexibilitate, întrucât regulile aflate în vigoare la momentul adoptării regulamentului de modificare impuneau furnizarea dovezii transportului direct către Uniunea Europeană, care poate fi greu de obținut. Din cauza acestei cerințe, unele produse care erau însoțite de o dovadă a originii corespunzătoare nu puteau beneficia de fapt de tratamentul preferențial. Acesta este motivul pentru care s-a considerat necesar să se stabilească o nouă regulă, mai simplă și mai flexibilă, care să se concentreze pe aspectul dacă măsurile prezentate la vamă pentru punerea în liberă circulație în Uniunea Europeană sunt aceleași cu cele care au părșit țara exportatoare beneficiară, cel mai important fiind ca măsurile să nu fi suferit nicio modificare sau transformare în cursul transportului.

6. Articolul 72 din Regulamentul nr. 2454/93 prevede:

„Următoarele produse sunt considerate ca fiind originare dintr-o țară beneficiară:

(a) produsele obținute integral în țara respectivă în sensul articolului 75;

(b) produsele obținute în țara respectivă care conțin materiale ce nu au fost obținute integral acolo, cu condiția ca aceste materiale să fi fost supuse unor prelucrări sau transformări suficiente în sensul articolului 76.”

7. Potrivit articolului 74 din Regulamentul 2454/93:

„(1) Produsele declarate în vederea punerii în liberă circulație în Uniunea Europeană sunt aceleași cu cele exportate din țara beneficiară din care se consideră că sunt originare. Ele nu trebuie să fi fost supuse niciunei modificări, transformări sau oricărei alte operațiuni în afara celor necesare pștrării lor în stare bună, înainte de a fi declarate în vederea punerii în liberă circulație. Este permisă depozitarea produselor sau a loturilor expediate și divizarea loturilor, cu condiția să fie efectuate sub responsabilitatea exportatorului sau a unui deținător ulterior al măsurilor, iar produsele să rămână sub supraveghere vamală în țara sau țărilor de tranzit.

(2) Dispozițiile alineatului (1) se consideră respectate, cu excepția cazurilor în care autoritățile vamale au motive să creadă contrariul; în astfel de cazuri, autoritățile vamale pot solicita declarantului să facă dovada respectării acelor dispoziții, sub orice formă, inclusiv prin documente de transport contractuale precum conosamentele sau prin dovezi faptice sau concrete bazate pe marcarea sau numerotarea ambalajelor ori prin orice alte dovezi legate de măsurile în sine.”

II – Situația de fapt, procedura și întrebările preliminare

8. La 11 august 2011, ADM Hamburg a importat în Germania o serie de loturi de ulei brut din sâmburi de palmier din Ecuador, Columbia, Costa Rica și Panama în vederea punerii în liberă circulație în Uniunea Europeană. Toate acestea sunt țări exportatoare beneficiare ale SGP(5). Uleiul a fost transportat în rezervoare diferite ale unei nave de transport. Pentru a beneficia de tratament preferențial, ADM Hamburg a prezentat certificate de regim preferențial eliberate de țările susmenționate.

9. Cauza aflată înaintea instanței de trimitere privește doar unul dintre aceste loturi (denumit în continuare „lotul aflat în discuție”). Lotul respectiv conținea un amestec de ulei brut din sâmburi de palmier provenit din diferite țări beneficiare.

10. La data de 8 decembrie 2011, Hauptzollamt Hamburg-Stadt a emis o decizie privind taxele de import. În cazul lotului aflat în discuție, a calculat taxele de import pe baza nivelului taxei pentru țări terțe, adică fără să acorde lotului tratamentul preferențial solicitat. Motivul pentru refuzarea tratamentului preferențial a fost, în esență, acela că uleiul brut din sâmburi de palmier din loturi diferite importate din țări de origine diferite se amestecase într-un singur rezervor.

11. După contestația depusă fără succes, ADM Hamburg a introdus o acțiune la Finanzgericht Hamburg. Întrucât a avut dubii cu privire la interpretarea corectă a dispoziției aplicabile din dreptul Uniunii, Finanzgericht Hamburg a decis să suspende procedura și să adreseze următoarea întrebare preliminară:

„Condiția materială prevăzută la articolul 74 alineatul (1) prima teză din [Regulamentul nr. 2454/93], potrivit căruia produsele declarate în vederea punerii în liberă circulație în Uniunea Europeană trebuie să fie aceleași cu cele exportate din țara beneficiară din care se consideră că sunt originare, este îndeplinit într-un caz cum este cel din prezenta cauză, atunci când mai multe cantități de ulei brut din sâmburi de palmier provenite din țări exportatoare diferite beneficiare ale sistemului generalizat de preferințe tarifare, considerate ca fiind originare din acestea, nu au fost separate fizic la export și la importul în Uniunea Europeană, ci au fost încercate la export în același rezervor al navei de transport și au fost importate în Uniunea Europeană amestecate, putându-se exclude adugarea în rezervor a altor produse – în special produse care nu beneficiază de sistemul preferențial – pe durata transportului și până la punerea lor în liberă circulație?”

12. ADM Hamburg, Hauptzollamt Hamburg-Stadt și Comisia au depus observații scrise. Cu excepția Hauptzollamt Hamburg-Stadt, aceste părți au prezentat și observații orale în cadrul ședinței din 11 iunie 2015.

III – Analiză

A – Problema aflată în discuție

13. Cerința privind identitatea dintre produsele care au părăsit țara beneficiară și cele prezentate la vamă pe declarația de punere în liberă circulație în Uniunea Europeană, astfel cum este prevăzută la articolul 74 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2454/93, este îndeplinită atunci când uleiul brut din sâmburi de palmier provenit din mai multe țări care beneficiază de același tarif preferențial a fost încercat în același rezervor al unei nave de transport și a fost importat amestecat în rezervorul respectiv? În esență, acesta este aspectul pe care instanța de trimitere a solicitat Curții să îl clarifice în prezenta cauză. Instanța de trimitere a fost determinată să solicite Curții să ofere orientări referitoare la aspectul menționat nu doar de împrejurarea că, până în prezent, Curtea nu a avut ocazia să clarifice sensul articolului 74 din Regulamentul nr. 2454/93, ci și de faptul că autoritățile vamale ale statelor membre au adoptat puncte de vedere divergente în

acest sens.

14. Mai concret, există incertitudine cu privire la problema dacă amestecarea produselor – care, în cazul de față, sunt interschimbabile și în esență de același tip, având în vedere că ele constau în ulei brut din sămburi de palmier – provenite din diferite țări beneficiare exclude tratamentul preferențial. Pentru motivele expuse mai jos, considerăm că nu aceasta este situația.

B – *O regulă nouă, mai flexibilă?*

15. Începem prin a reaminti că înainte de modificarea adusă de Regulamentul nr. 1063/2010 articolului 74 din Regulamentul nr. 2454/93, pentru ca un importator să beneficieze de tratament preferențial, era necesară furnizarea dovezii transportului direct către Uniunea Europeană, cerință deseori greu de îndeplinit. După cum se arată în considerentul (16) al Regulamentului nr. 1063/2010, articolul 74 din Regulamentul nr. 2454/93 a fost elaborat pentru a stabili o nouă regulă, mai simplă și, în esență, mai flexibilă, care să urmărească în principal ca mărfurile declarate să fie aceleași cu cele exportate.

16. De la bun început, arătăm totodată că cerința privind identitatea astfel cum este prevăzută la articolul 74 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2454/93 nu ar trebui să fie analizată în mod separat, ci ca parte a unui întreg, și anume să fie coroborată cu articolul 74 alineatul (2), care prevede că cerința privind identitatea se *consideră respectată, cu excepția cazurilor în care autoritățile vamale au motive să creadă contrariul*. Altfel spus, dacă autoritățile vamale nu au niciun motiv să creadă că produsele declarate în vederea punerii lor în liberă circulație nu sunt aceleași produse cu cele exportate, aceste autorități trebuie să accepte că produsele sunt aceleași.

17. În cauza aflată în fața instanței de trimitere, nu există dezacord cu privire la originea produselor. De asemenea, există consens în privința faptului că uleiul din lotul contestat ar fi beneficiat de tratament preferențial dacă nu ar fi fost amestecat. În plus, produsele aflate în discuție sunt interschimbabile și, în esență, de același tip, având în vedere că ele constau în ulei brut din sămburi de palmier. Considerăm că prezumția privind identitatea stabilită la articolul 74 alineatul (2), împreună cu faptul că nu există niciun dubiu referitor la originea produselor, ar trebui să fie suficiente în sine pentru soluționarea problemei care stă la baza cauzei aflate înaintea instanței de trimitere.

18. Desigur, se poate susține că autoritățile vamale nu au în aceeași măsură posibilitatea să examineze și să ia mostre din produsele importate atunci când se importă produse de origine diferită amestecate. Astfel, scopul facilitării sarcinii autorităților vamale de a verifica originea produselor importate nu ar trebui să fie trecut cu vederea în cazul de față. Dimpotrivă, ar trebui să fie considerat ca fiind unul dintre principiile directoare pentru interpretarea Codului vamal, precum și a Regulamentului nr. 2454/93, care este conceput pentru punerea în aplicare a Codului vamal. Aceasta este situația nu în ultimul rând întrucât Codul vamal urmărește printre altele să garanteze proceduri rapide și eficiente pentru punerea în liberă circulație a produselor(6). În mod incontestabil, este de o importanță fundamentală ca autoritățile vamale să poată examina produsele pentru a verifica dacă ele corespund certificatului de origine, în cazul în care este necesar.

19. Prin urmare, pentru tratamentul preferențial, este esențial să se poată stabili o legătură între produs, caracterul original al acestuia și un anumit certificat de origine. La stabilirea acestei legături, certificatele de origine joacă un rol decisiv(7). Curtea a evidențiat importanța unei dovezi oficiale a originii (certificat de origine): potrivit unei jurisprudențe constante, cerința unei dovezi valabile a originii emise de autoritatea competentă nu poate fi considerată o simplă formalitate care poate să nu fie respectată atunci când locul de origine este dovedit prin alte mijloace de

prob?(8).

20. În ceea ce privește cauza aflată înaintea instanței de trimitere, din decizia de trimitere reiese că ADM Hamburg a prezentat certificate de regim preferențial sub forma certificatelor de origine pentru toate cele cinci loturi (de tip A), care nu sunt ca atare în litigiu în cazul de față.

21. În această privință, dispozițiile referitoare la certificatele de origine de la articolul 47 litera (b) din Regulamentul nr. 2454/93 prevăd că certificatul trebuie să conțină toate datele necesare pentru identificarea produsului la care se referă, în special numărul de colete, greutatea brută și netă a mărfii sau volumul său. Mai mult, anexa 17 la Regulamentul nr. 2454/93 precizează conținutul unui „certificat de origine tip A”. În casetele 5, 6 și 9 ale certificatului, trebuie să se indice numărul de articol, mărcile și numărul de colete, precum și masa brută sau alte cantități. Pe cealaltă parte a certificatului, intitulată „Note”, la punctul II, „Condiții generale”, litera (b) prevede că fiecare articol dintr-un lot trebuie să îndeplinească condițiile în mod separat în sine.

22. La prima vedere, desigur că este discutabil dacă amestecarea produselor de origine diferită îndeplinește cerințele referitoare la conținutul certificatelor relevante, în ceea ce privește nu doar greutatea și cantitatea, ci și cerința ca fiecare articol să îndeplinească separat în sine condițiile. În acest sens, atunci când un produs este amestecat cu un produs de origine diferită într-un mod care face imposibilă separarea fizică ulterioară a celor două produse, se poate susține că nu mai este același produs ca înainte de amestecarea sa cu celălalt produs. În consecință, argumentul potrivit căruia amestecarea ar face verificarea originii mai dificilă pentru autoritățile vamale este convingător într-o anumită măsură. Având în vedere cele de mai sus, articolul 74 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2454/93 ar putea fi interpretat în sensul că impune transportarea produselor care corespund unui anumit certificat de origine într-un mod care asigură separarea lor fizică.

23. Totuși, considerăm că aceasta nu constituie un motiv suficient pentru impunerea separării fizice a loturilor aferente unui anumit certificat de origine în timpul transportului. Există mai multe motive pentru care adoptăm acest punct de vedere.

24. În primul rând, este important să ținem cont de faptul că articolul 74 este inclus în capitolul 2 din titlul IV din partea I a Regulamentului nr. 2454/93, care se referă la originea preferențială. Mai precis, dispoziția respectivă constituie o parte a subsecțiunii 2 din secțiunea 1 din capitolul în cauză, care se referă la definirea conceptului „produse originare”, și anume produse provenite dintr-o țară beneficiară pentru aplicarea unui tarif preferențial(9).

25. Întrucât toată subsecțiunea 2 se referă la definirea a ceea ce constituie un produs originar, găsim puține dovezi (dacă acestea există) care să sugereze că cerința privind identitatea este destinată să garanteze altceva decât faptul că produsele declarate în vederea punerii în liberă circulație sunt efectiv produse originare, și anume produse provenite dintr-o țară beneficiară, iar nu dintr-o țară terță, în scopul stabilirii unei taxe de import (mai ridicată sau mai scăzută, în funcție de originea produsului). Acesta este singurul scop al articolului 74 din regulament. Pentru a face o afirmație evidentă, dispoziția menționată nu privește etichetarea produselor care sunt destinate vânzării către consumatori, de exemplu(10).

26. După cum am menționat mai sus, se pare că nu există dezacord între părți asupra faptului că produsele declarate în vederea punerii în liberă circulație corespund efectiv certificatelor de origine prezentate de ADM Hamburg. Nu a fost prezentat în fața instanței de trimitere niciun argument contrar, cu atât mai puțin o probă care să sugereze că au fost adugate produse din țări terțe în lotul aflat în discuție.

27. În al doilea rând – și cel mai important –, lichidele și produsele în vrac reprezintă un caz aparte. În opinia noastră, în cazul acestor tipuri de produse, este o practică obișnuită emiterea

unor certificate de origine pentru o anumită perioadă și pentru o anumită cantitate de produs, căror li se atribuie un conoseament. Documentele respective sunt irelevante pentru transport și în special încărcarea efectivă a unei nave de transport, care se supun unei rațiuni complete diferite(11). Acesta este motivul pentru care nu pare a fi deloc neobișnuit ca mai multe certificate de origine să aibă ca obiect produsele transportate într-un singur rezervor sau o singură magazie de marfă, inclusiv în situația în care toate produsele în cauză provin din aceeași țară.

28. Astfel, s-a explicat în cadruledinței că nu doar lotul aflat în discuție, ci și alte loturi de ulei brut din sămburi de palmier importate de ADM Hamburg, erau amestecuri *de facto*, deși amestecuri de ulei provenit dintr-o singură țară beneficiar. Având în vedere acestea, interpretarea articolului 74 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2454/93 în sensul că el conține o cerință privind separarea fizică a produselor lichide sau în vrac nu poate decât la o distincție nejustificată. O cerință care impune separarea fizică în timpul transportului (pe baza unui criteriu cum este țara de origine sau certificatul de origine) pentru mrfuri lichide și în vrac ar conduce la tratamentul nefavorabil, în ceea ce privește aplicarea tarifului preferențial, al produselor care sunt dificil, dacă nu chiar imposibil de separat după încărcarea lor în aceeași magazie de marfă (sau în același rezervor). Nu vedem cum ar putea fi justificat acest lucru: care este motivul pentru care amestecarea într-un rezervor sau o magazie de marfă a unor produse care sunt în esență de același tip și interschimbabile, având în vedere că ele constau în ulei brut din sămburi de palmier, constituie „modificare sau transformare” contrar articolului 74 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2454/93 dacă produsele amestecate provin din mai multe țări beneficiare, dar nu și atunci când produsele sunt originare dintr-o singură țară?

29. Cu privire la necesitatea verificării originii, care constituie, în opinia noastră, singurul argument viabil care ar putea la prima vedere să fie utilizat pentru a justifica separarea fizică, observăm pur și simplu următoarele: nu vedem motivul pentru care verificarea originii pe baza certificatelor de origine ar fi mai ușoară atunci când se transportă produse interschimbabile (lichide sau în vrac) amestecate provenite dintr-o singură țară, dar mai dificilă atunci când, ca în cazul de față, mai multe certificate de origine au ca obiect un lot care conține produse interschimbabile provenite din mai multe țări beneficiare. În ambele situații, avem mai multe certificate de origine care privesc un amestec de produse lichide sau în vrac.

30. Aceasta ne conduce la concluzia care urmează. În opinia noastră, articolul 74 alineatul (2) prima teză din Regulamentul nr. 2454/93 stabilește o prezumție în favoarea caracterului originar. Doar atunci când autoritățile vamale au motive să creadă că produsele nu au caracter originar declarantul trebuie să demonstreze că de fapt lotul conține aceleași produse care au fost inițial exportate. Acest lucru se poate realiza, după cum precizează dispoziția respectivă, sub orice formă, fie prin documente de transport contractuale precum conoseamentele sau prin dovezi faptice sau concrete bazate pe marcarea sau numerotarea ambalajelor, fie prin orice alte dovezi legate de mrfurile în sine. Astfel, transportul de produse amestecate nu exclude tratamentul preferențial. Totuși, cu riscul de a face o afirmație evidentă, importatorul (declarantul) este cel care suportă riscul aplicării unei taxe de import mai ridicate, în situația în care dovezile pe care le-a furnizat cu privire la caracterul originar al produselor nu au convins autoritățile vamale.

31. Pe baza celor de mai sus, adoptăm punctul de vedere potrivit căruia, în împrejurări cum sunt cele din prezenta cauză, în care (i) produsele care au fost amestecate sunt, în esență, de același tip și interschimbabile, având în vedere că ele constau în ulei brut din sămburi de palmier, (ii) provin din țări care beneficiază de același tratament preferențial și (iii) nu există niciun dubiu cu privire la caracterul lor originar, este îndeplinită cerința privind identitatea dintre produsele exportate și cele declarate în vederea punerii în liberă circulație în Uniunea Europeană, astfel cum este prevăzut la articolul 74 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2454/93.

IV – Concluzie

32. În lumina considerațiilor de mai sus, propunem Curții să răspundă la întrebarea adresată de Finanzgericht Hamburg după cum urmează:

„Cerința privind identitatea, astfel cum este prevăzută la articolul 74 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar, cu modificările aduse de Regulamentul (UE) nr. 1063/2010 al Comisiei din 18 noiembrie 2010, potrivit căreia produsele declarate în vederea punerii în liberă circulație în Uniunea Europeană trebuie să fie aceleași cu cele exportate din țara beneficiar din care se consideră că sunt originare, este îndeplinită în împrejurări precum cele din prezenta cauză, în care mai multe loturi de ulei brut din sămburi de palmier provenit din diferite țări care beneficiază de același tratament preferențial nu au fost separate fizic în timpul transportului, ci au fost încercate în același rezervor al unei nave de transport și, prin urmare, au fost importate în Uniunea Europeană amestecate în rezervorul respectiv.”

1 – Limba originală: engleza.

2 – Regulamentul (CEE) 93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar (JO 1993, L 253, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 7, p. 3), astfel cum a fost modificat de Regulamentul (UE) nr. 1063/2010 al Comisiei din 18 noiembrie 2010 (JO 2010, L 307, p. 1).

3 – Regulamentul Consiliului din 22 iulie 2008 de aplicare a unui sistem de preferințe tarifare generalizate pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2009 și 31 decembrie 2011 și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 552/97 și (CE) nr. 1933/2006 și a Regulamentelor (CE) nr. 1100/2006 și (CE) nr. 964/2007 ale Comisiei (JO 2008, L 211, p. 1).

4 – Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar („Codul vamal comunitar”) (JO 1992, L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58), cu modificările ulterioare. Acest regulament adună într-un singur cod un număr mare de regulamente și decizii comunitare privind legislația vamală.

5 – Sistemul generalizat de preferințe.

6 – Hotărârea Derudder (C-290/01, EU:C:2004:120, punctul 45). În acest sens, mai multe dispoziții din Codul vamal comunitar, astfel cum a fost modificat, se referă la examinarea mărfurilor. De exemplu, potrivit articolului 68 litera (b) din acesta, pentru verificarea declarațiilor, autoritățile vamale pot să examineze mărfurile și să preleveze probe pentru analiză sau pentru o examinare mai amănunțită.

7 – Deși nu este relevant pentru prezenta cauză, este interesant de remarcat că a fost introdusă mai multă flexibilitate în sistem și în această privință, iar certificatele de origine nu mai trebuie să fie utilizate. Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/428 al Comisiei din 10 martie 2015 de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 2454/93 și a Regulamentului (UE) nr. 1063/2010 în ceea ce privește regulile de origine referitoare la sistemul generalizat de preferințe tarifare și măsurile tarifare preferențiale pentru anumite țări sau teritorii (JO 2015, L 70, p. 12) a stabilit un nou sistem de certificare a originii mărfurilor. Aceasta se realizează prin intermediul unui sistem de autocertificare, exportatorii fiind înregistrați într-un sistem electronic, așa-numitul sistem REX.

8 – A se vedea, recent, Hotărârea Helm Düngemittel (C-613/12, EU:C:2014:52, punctul 32 și

jurispruden?a citat?).

9 – A se vedea, de exemplu, articolele 72, 75 și 78 din regulament. În conformitate cu aceste dispoziții, produsele obținute integral într-o țară beneficiară (cum sunt legumele cultivate în țara respectivă) sunt considerate ca fiind produse originare, în timp ce produsele care nu au fost obținute integral acolo pot obține statutul de produse originare, cu condiția să fie supuse ulterior unor prelucrări sau transformări suficiente într-o țară beneficiară. Din articolele 79 și 83 din regulament mai rezultă că materialele neoriginare pot fi utilizate la fabricarea unui anumit produs dacă nu depășesc anumite procente din produsul respectiv, pe când, de exemplu, originea materiei prime și a combustibilului care se utilizează pentru fabricarea sa nu este relevantă pentru stabilirea caracterului originar al produsului.

10 – După cum se arată în considerentul (7) al Regulamentului (UE) nr. 978/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 de aplicare a unui sistem generalizat de preferințe tarifare și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 732/2008 al Consiliului (JO 2012, L 303, p. 1), accesul preferențial la piața Uniunii este destinat să sprijine țările în curs de dezvoltare în eforturile lor de a reduce sărăcia și de a promova buna guvernare și dezvoltarea durabilă, ajutându-le să genereze venituri suplimentare prin intermediul comerțului internațional, care să poată fi reinvestite ulterior pentru propria lor dezvoltare, și, în plus, să își diversifice economiile. Amestecarea unor produse interschimbabile din diferite țări aparținând aceluiași grup de țări SGP nu aduce atingere scopului menționat.

11 – Astfel, problemele de securitate pot impune ca încărcarea marfurilor care urmează să fie transportate să se efectueze într-un mod care nu corespunde conotațiilor. În orice caz, pare puțin probabil ca numărul de rezervoare sau magazine de marfă dintr-o navă să corespundă numărului de loturi transportate la un moment dat.